

Szerkesztési iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénsek és hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. 80.
(Külföldre) 6 frt.
Félévre 2 frt. 40.
Negyedévre 1 frt. 20.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottnak.
Bélyegdíjért külön minden beiktatásnál 30 kr.
Nyilttári cikkek
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla.
FŐMUNKATÁRSÁK: Hochschild Lajos Gyergyóban.

Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.
Vitos Mózes a központban.

Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Reflexiók.

I.

Benne vagyunk a XIX. század utolsó évtizedében és megvagyunk magunkkal elégedve: a század munkája, melyből tehetsége szerint minden halandó kivette részét, becsületére válik a szerencséseknek, a kiknek élete erre a nevezetes időszakra esett.

De hogy is ne válnék becsületünkre? Kiemeltük a minden sarkában ismert világot merev formáiból; számúztuk az antik világnézeteket; félredobtuk a tradíciókat; hiszen mindezek elavultak s miként lehetne azokon megfelelő modern instituciókat fölépíteni? Instituciókat, a melyekben tudásunk szellemi hatalmunk és anyagi fejlődésünk minden erejét fogjuk az új század gyermekeinek bemutatni. Bemutatjuk nekik a polgárosult világot, a hol az ember érvényesítette egészben önmagát s birtokában van valamennyi néven nevezendő szabadságjogoknak; bemutatjuk neki képzőművészetünk csodáit, literatúránkat, erőtűvi alkotásainkat, a mibe ott állunk már, hogy csak a saját élő képmásunk mechanikai előállításának a mestersége, hogy maga után nem kívánni valókat; vagyis bemutatjuk az embert azon piedestálon, melyre a teremtés törvényei szerint följutnia megadatott és a melyről már csak lefelé viszen az út.

Ide sem kellene talán írnom, hogy az önelégültség ily fokú lázában szenvedő embertársaink az optimisták irigylésre méltó nagy csoportját képezik.

Benne vagyunk — mondják a tulsó oldalról — hiszen tényeket sem nem lehet, sem nem szükséges eltagadni, — benne vagyunk abban a nevezetes évtizedben, amelyben a rombolás munkája még befejezésre vár; be is fogunk lépni a természet rend-

jénél fogva az új századba, de nem fölemelt fővel, dicsőségtől sugárzó büszke tekintettel, de pirulva és szégyenkezve gyermekeink előtt, kiket egy hideg, minden nemesebb zománcz-tól megfosztott, üres világba kell bevezetnünk, hol látni fogják a természetes jellemvonások híján való XIX. századbeli „polgárt” korai vénységével, szűkkeblűségének, önzésének szánalmas mivoltában. Nem is lesz szükség, hogy a jeles alkotások hosszú sorozatával előálljunk: ez az embernek csufolt váz, melynek ábrázatán kifejezésre jut a modern kornak valamennyi karakterisztikus híványsága, egymagában számot ad mindenről, a mnek szomorú dicsősége a mi nevünkhöz tapad.

Nem tagadom, ha több alternatíva nem léteznék, csatlakoznám ezekhez a pesszimista tulzókhoz. — Hiszen az az állapot, melyet megszoktunk fejlődésnek elnevezni, valóban csak gúnynyal mondható természetil pro-cesszusnak. El kell ismernünk, hogy a tudomány nagyra haladt, egyet vesztettünk csupán belőle: az idealizmust, a mi a melegséget, az eltérő lelket öntötte a régi tudományosságába, s a mi a gyakorlati értékesítéssel hasznossá is bírta tenni a szó nemesebb értelmében a szellemi produktumokat, mert azok átmentek az emberiség lelkeletébe és szervezetébe. Nélkülözzük keservesen ezt megfoghatóságot. Elfogadjuk ugyan az életviszonyok alakulását, el az intézmények berendezkedését, de csak addig és olyan mértékben, a meddig és minő határig hasznat biztosíthatunk általuk magunknak; de ellene támadunk, mihelyest érdekeink, anyagi önzésünk nem nyer bennök kielégítést. Ügyszeretünk, fellángoló lelkesedésünk kihamvad a durva materializmus bálványá előtt.

Hát ez kétségtelenül az új idők műve. Haladást mutat föl és pedig határozot-

tan több sikerrel a technika. Az ember szellem fényesen elismertette hatalmát a külső világ elementumai fölött. Mik járnak ennek a fejlődésnek nyomában, arra felel az idő szomorubb jelensége: a szociálisták és a többi társadalmi frakciók mozgalma.

Ezt is az új idők teremtették meg.

De határozott hanyatlás következett be a szépművészetek terén: s szépirodalom minden ágában, a festőművészetben éppen úgy, mint a szobrászatban nincs, a ki a régi mesterekkel megmérkőzhetnék. Ezekhez járunk vissza szellemünket fölfrissíteni, gondolkodásunkat megnevesíteni, izlésünket fejleszteni és a görög márványok plasztikáját megcsodálni.

A mit a mi szépművészetünk árul; az nem több a piaci árucikknél.

Bizony nincs reá jogunk, hogy lármásan döngessük a XX. század kapuit.

Földmivelésünk jövője.

Alfalu, 1892. február 19.

A „Csiki Lapok” programjához híven foglalkozik mindazzal, mi megýenket bármely téren érdekl.

Nézetem az, hogy jelenleg — az arányosítás és tagosítás küszöbén állva — nincs fontosabb, közérdekeltebb tárgy, mint földmivelésünk jövője. Ez és azon körülmény, hogy e lapok egyik közelebbi számában a középirtokosság pusztulása került szóba, indított arra, hogy nézetemet e tárgyban nyilvánítsam.

Sokan látjuk és tudjuk azt, hogy nemcsak a gentry-osztály, hanem népünk a tulajdonképeni földmives osztály sem tudja a földmivelés után megélni. Mi az oka ennek? Az okot magunkban kell keresnünk, és megtaláljuk abban, hogy gazdáink, kü-

A „CSIKI LAPOK” TÁRCZÁJA.

Egy lázas éj.

Egyedül ülök kicsiny szobámban asztalomnál, kezemben toll, előttem tiszta papír.

Tizenkét óra!

A lámpa homálya fényt lövell szét; kívül a zúgó szél meg-megrázza az ablakot, a kémények rémesen búgnak vissza a vad orkán üvöltésére.

Bent pedig a siri csendet csak az óra egyforma ketyegése s a kályhában vigan pattogó szikrák zavarják.

Ott ülök, elmerengve; lelki szemek előtt tarka képek űzik, hajtják egymást... Itt egy szép jelenet... mily kellemes amaz... ez mily megragadó!

Ott... a kristálytisza tó tükörében... megtörnek a habok a sziklaparton a szivárvány minden színében két ifju szív a csolnakban... mily kellemesen ringatja el hozzám az illatos reggeli szellő a hárfa mélabus hangjait...

De hah! ki kopog ily későn ablakomon? ki zavar ez éjfél órában... ki űzeti el a látományt? Ujra kopog.

Kinyitom ajtómat s egy sötét női alak lép be, sűrű fátyol hull tagjaira, melyeket gyászos, fekete ruha fed el. Oda ül mellém s csengő, bús hangon kérdi:

— Nem ösmersz?

— Ob igen ismerlek... e hangok nem először hangzanak fülemben... ösmerlek jó lélek... mond, miért jövel ez órában, midőn az idő vén fája új levelet hajt? Nem hallod mint nyög az öreg, mint fáj meghalnia, s mint kacagja az ifju a félnék aggot. Vagy távozni akarsz tőlem Múzsám te is, a kiből összpontosítottam minden reményemet. Kiben bizhatom hát? Megcsalt a hű barát, elhagyott a hív szerető. Egyedül állok s most te is távozol?

— Nem, ne félj; én hű maradok hozzád továbbra is, csak bátorítani jöttem, kitartásra buzdítani, hogy vágygial teli szived ne enged csüggedni. Légy vig, csapodár; bus dalaiddal csak mosolyt keltesz irigy ellenséged sáppadt ajakára; gunyosan mutatnak rád szikár ujjakkal, s szána-koznak rajtad jó barátaid. Nem érzik az emberek fájdalmaid, ők csak örvendeni tudnak mással, de baját meg nem értik.

Vannak napok, mikor csak kin, teher az élet; de el ne mond, hogy bú rág sziveden, s bár százszor nagyobb legyen a kin így el nem panaszolva, türed türed... hiszen csak így tanulsz meg szeretni — gyűlölni.

Szeretni, mint rózsza szereti töviseit; szeretni, mint a rezgő harmattól tündöklő virág az éltető napot, s gyűlölni mint csak ember embertársát gyűlölni.

Mosolyogj, kacagj, a hol kacagnak, s könynyez, a hol könyek hullanak: boldogulsz, csak légy képmutató. Magasztalj mindenkit s meg ne

lásd hibáikat. Bent pedig, bútól sajgó kebledben rejtse el a fájdalmaid, felejtse el a kint. Csak irj örömmel, énekelj vigat, dalaidban az öröm árja zúgjon; kacagj, a hol kacagnak, könnyez, hol könnyek hullanak s csak tőrj tőrj... hiszen így tanulsz meg szeretni — gyűlölni.

Te nem ösmered a társadalmat; te eddig csak egy világot láttál: saját világodat. Barátod jó sorsodban lesz csupán s az a lény, a kiért csak dicsőségért áhitoz.

Azért ne hidd, hogy egyedülsz állasz, tekints szét magad körül, van ki megért, ki vig dalaid hallva, sem vidul fel rajta, ki veled érez, ki magadért szeret, kit hozzád vezérek s te elfelejtesz gyűlölni, csak szeretni fogsz, dalaid boldogságról fognak zengen, elenyésznek a kinok, gyötrő bánatok, behegednek sebeid sziveden s boldog leszel, csak bízzál.

— Jó reggelt, ifju ur, hát itt aludt az asztalon?

Följédtem álomból s a csodálkozó cseléd rémülten veté rám kérdő tekintetét.

— Mi baja van, beteg?

— Hagyjon magamra!

Ismét egyedül voltam. Rátékintettem az előttem fekvő papirosra, melyben csak e pár szó volt reszkető vonásokkal fölírva: „tőrj... tőrj... hiszen csak így tanulsz meg szeretni...”

Piczi.

lönösen vidékünkéről és megyénkről szólva, nem tudják földjeiket helyesen művelni és földmivelésüknek irányát tévesztett.

Az igazat megvallva, hogy gazdáink földjeiket helyesen művelni nem tudják, egyrészt azon körülmény okozza, hogy birtokaik tagosítatlanok.

Az ugarrendszer, legyen az bár a hármasszázrendszerbe illesztve, csak a nagyobb rosszról a kisebb rosszra való átmenet, mert az ugar által nem adunk a földnek semmit vissza abból, mit a természettel belőle elvesszünk; még akkor sem, ha — miként helyesen kellene — az ugarföldet is a rendszer szántásokban részesítjük. — Az ugar által ugyanis csak arra segítjük a földet, hogy a benne meglévő, de még a növények által fel nem vehető tápanyagok a jövőbe bele vetendő növény gyökerének felvehető legyenek.

De hiszen, gondolják olvasóim, mi trágyát is hordunk földünkre, mely pedig kész növényi tápanyag. Igen ám, de sajnos, nagyon kevesen vannak, kik elmondhatják, hogy bár minden 8-ik évben meghordatták földjeiket; a mi trágyát pedig kihordatnak, az sem kellő értékű — mert eltekintve attól, hogy a takarmány, melyből az állatok termelik, silány — kezelése rosszul vagy éppen semmi módon sem történik, minek következtében legértékesebb oldható anyagai oda lúgzódnak ki, a hová összegyűjtötte kihordás előtt. Ez fel nem fogatván, elvesztegetődik. Így van aztán, hogy a kihordott trágyaanyag korántsem pótolja a talajból 8 év alatt a termés által elhordott anyagot, minek következtése a talaj elsoványodása, később pedig egész terméketlensége lesz.

Téves felfogás az, hogy a földből a tápanyagok mind ki nem fogyhatnak. Ennek ellenkezőjét szomorú példák bizonyítják. Mivé lett Palesztinának Jeruzsálemi és Sicheem közötti egykor híres termékenységi vidéke, melynek népessége már Dávid király idejében felülhaladta az 5 milliót? Ma az utazók tanúsága szerint, az egész terület 18 óra járásnyira terméketlen, kopár homok sivatag, melynek lakossága félmillióra olvadt le. Ehhez hasonló számtalan, meg számtalan példát hozhatnánk fel az újabb történelemből (Latium, Andalusia), melyek mind azt bizonyítják, hogy a folytonos termelés és rossz gazdálkodás tönkretesz országokat, népeket.

Nem ellenszenvvel, de hálásan kell tehát fogadnunk mindazon intézkedéseket, melyek arra hivatják, hogy az okszerű gazdálkodás elterjedjen, mert csak ezáltal tartható fenn a talaj termőképessége.

Helyes, okszerű gazdálkodás tagosítatlan birtokon el nem képzelhető, mert hogy csak a legfőbbeket említsem: tagosítatlan birtokon a gazda nem termelheti azon növényt, mely a talaj és éghajlati viszonyoknak legjobban megfelel, hanem alkalmazkodnia kell a helyi viszonyokhoz; idő és munkavesztegetéssel jár tagosítatlan birtokon a gazdálkodás; és legnyomósabb ok, mely a tagosítás mellett szól, az, hogy a váltórendszer, mely helyesen alkalmazva az alább megemlített körülményvel együtt legjobban fenntartani képes a talaj termőképességét, csakis tagosított birtokon alkalmazható.

Az arányosítással kapcsolatban tehát a tagosítás keresztülvitele saját jól felfogott érdekünkben okvetlenül szükséges.

A második körülmény pedig, mely az okszerű gazdálkodás útjában áll néplünknek, de még némely értelmesebb embernek is ama hite, hogy nem kell a mezei gazdálkodást tanulni.

Honnan van e téves felfogás éppen a mezei gazdálkodás iránt, mely az egész társadalmi épületnek alapja?

A fő ok abban lelhető fel, hogy a gazdának az élő természettel levén dolga,

mely az ember értelmi silánysága mellett is alkott és eremt, ez igenmegnehezíti helyesen itélni meg azon befolyás mértékét, melylyel az értelmesség hozzájárul a termés eredményéhez. Ez okhoz járul még az, hogy a mezei gazdaság terményeinek mennyisége és minősége nagyban függenek az időjárástól, itt még inkább háttérbe szorul az emberi befolyás jelentősége és előtérbe lép az emberek ama hite, hogy nem ők, hanem az idő a gazda.

A képzett gazda azonban a természet s az életerő törvényeivel megismerkedvén, azt hasznosítani, működésében segíteni tudja s nem fog bölcs nyugalommal, összedugott kézzel vesztegetni s nem fogja az eredmény okait kizárólag az időjárásba helyezni, hanem igyekszik azt célszerű intézkedései által kihasználni s a mennyire lehet ártó hatását korlátozni.

A gazdálkodás, a földmivelés tudományát is tehát éppen úgy, mint az ipar kereskedés vagy más tudományokat tanulni kell. —

Második teendő mely által az okszerű gazdálkodás felé közelítünk, népművelésünk ez irányban való terelése.

Földmivelésünk irányát illetőleg, valamint káros volna hazánk olyan vidékein, a hol a gabonafélék dúsán teremnek, más növények termelését kezdeni, jóllehet sokszor kevés a gabonafélék jövedelme is; éppen úgy káros és tévesztett irány azon vidékeken, hol dúsán nem terem a gabona, mégis a szemtermelést erősokolni.

Vessünk csak Európa nyugoti, mezőgazdaságilag előhaladottabb, országaira egy pillantást, nézzük meg földmivelésüknek irányát jelenleg s akkor tudni fogjuk, hogy mi a teendőnk nekünk is e téren a jövőben.

Európának mezőgazdaságilag legfejlettebb országa Anglia. Ha röviden akarjuk Angolország földmivelésének irányát jellemezni, elmondhatjuk, hogy már régebbi időktől fogva nem a szemtermelésre van a főszűly fektetve, hanem ipari, kereskedelmi, gyári növények termesztésére, s a hol ezeknek az éghajlati és talajviszonyok meg nem felelnek, ott mesterséges takarmánytermelés s ezzel kapcsolatban az állattenyésztés van felkarolva. Gabonaszükségletének nagy részét pedig beszerzi oly országokból, a hol főszűlyes gabonatermelés van, mégpedig az általa termelt növényekhez arányítva, igen olcsó áron.

Német- és Franciaországban a nép — rég tagosítva levén birtoka — az ugarrendszerre csak mint régi rossz emlékre gondol vissza, mert a váltórendszer különböző alakokban már hosszabb idő óta van gyakorlatba véve, és inkább ipari, gyári, takarmánynövények termelése van a fordákba felvéve s az állattenyésztés felkarolva. Éppen így van hazánk nyugotibb, mezőgazdaságilag fejlettebb vidékein is, a hol különösképpen nem kedveznek a gabonafélék termelésének az éghajlati és talaj viszonyok,

Olvasóim e példákra mondhatnák azt, hogy a nyugati országok éghajlata nem olyan zordon, mint a miénk. Azonban vannak országok, például Északnémetország, Csehország, Sweitz stb., melyek hasonló, sőt némelykor zordonabb időjárásnak vannak kitéve, mint a mi vidékünk. Kövessük tehát ezek példáját, a hol legelő, gyári, takarmányváltórendszereket, kerti gazdaságokat látunk, mert az eképp előállított termény vagy magában értékesebb a gabonánál, — vagy feldolgozva, állatok által feletetve sokkal nagyobb jövedelmet ad, mint a gabona.

A földmivelés fő iránya tehát nálunk a takarmánytermelés kell legyen, mert talaj és éghajlati viszonyainknak ez felel meg. — Gazdálkodásunk az állattenyésztésre kell építve legyen. A nép már maga rájött e tapasztalatra, mert jól tudja, hogy állatai azok, melyekből néha-napiján pénz. Azonban állattenyésztésünk a jelen viszonyok mellett fel nem virágozhatik,

mert a községek jobb legelőiket kiadják árendába, s a melyet közös legelőnek meghagynak, az a kora tivasztól késő őszig tartó folytonos és rendetlen legeltetés következtében úgy ki van soványodva, hogy még jó időjárás mellett is, területéhez képest, kevés állatot tarthat el, rossz időjárás mellett pedig a reája bocsátott állatok élén vesznek.

Az arányosítás és tagosítás mellett e téren is az értelmesség növelése gyökeres változásokat fog előidézni, mert a „tudomány legjobbját, leghivebb barátját a földnek, legderekabb vezérére a munkának s legtermékenyebb sokszorozója a pénznek.“

Puskás Jenő.

Politikai mozgalmak.

A képviselőházból. Az újra alakított képviselőház első ülését e hó 20-án tartotta meg. A képviselők ezen ülésen olyan nagyszámban jelentek meg, hogy a megválasztott képviselők közül alig maradt el 20—25. Az ülés pontban 10 órakor kezdődött. Miután a múlt ülésszak alatt megválasztott háznap most már nem tagja a háznak, Szapáry Gyula miniszterelnök szólította fel Csánádi Sándort és Madarász Józsefet, mint a képviselőháznak ez időszerint legidősebb tagjait, hogy a közölők idősebb szíveskedjék elfoglalni az elnöki széket. — Csánádi Sándor a vén kurucz felhasználta az alkalmat egy szíve szerint való beszéd tartására s kijelentette, hogy ő Budára a fekete-sárga zászló alá nem megy s miután nincs reménye, hogy az országgyűlés az országházban nyitassék meg: nem fogadja el a korelnökséget. — Erre Madarász József elfoglalván az elnöki széket, beszélni kezdett s beszéde közben kijelentette, hogy majdnem 60 évre terjedő politikai pályáján azt tapasztalta, hogy a magyar nemzetből kiirtatlan a szabad szellemben való haladás, az alkotmányos biztosítékokkal körülbástyázott szabadságszeretet és mindenekfelett Magyarország önálló állami függetlensége. Ezután a gyűlést megnyitván, felhívta a hat legifjabb képviselőt, hogy foglalják el a korjegyzői széket. Korjegyzőül jelentkeztek: Csáky István gr., Nádaszy Ödön Pálffy-Daun Vilmos gr., Szily Pongrácz, Kemény Ákos br. és Putnok József. Ezután elnök jelenti, hogy most kerülvén kezébe a miniszterelnök átirata, melőtt ennek felolvasását elrendelné, kötelességének érzi nyilatkozatni, hogy a korelnökséget csak úgy veheti tovább, ha az országgyűlés megnyitása úgy történik, mint azt a Verbóczy hármaskönyvnek I. rész 91. §-a és az 1818. évi 21. tcz. határozottan elrendeli. — Erre Szapáry gr. miniszterelnök kijelentette, hogy az országgyűlés megnyitása oly módon fog megtörténni, a mint az 25 év óta gyakoroltatik. A miniszterelnök kijelentése után Madarász elhagyta az elnöki széket s azt a korban utána következő Janicsáry Sándor foglalta el s nyomban felolvastatta a miniszterelnök átiratát, melyben a korelnök a házzal való közlés végett értesítették, hogy a február hó 18-ára összehívott országgyűlés ő Felsége által f. hó 22-én déli 12 órakor fog megnyitattani. Ennek tudomásul vétele után a korelnök kijelentette, hogy a legközelebbi ülés hétfőn d. u. 1 órakor lesz.

A főrendiházból. A főrendiház e hó 20-án déli 12 órakor Bánffy Miklós gróf korelnöksége alatt rövid ülést tartott, mely alatt a miniszterelnök átiratát hirdették ki.

Az EMKE főhívása pályázatra.

A gróf Kun Kocsárd alapítványából a m. kir. földmivelésügyi miniszter és az E. M. K. E. létesítette algyógyi „Gróf Kun Kocsárd székely földmívelő iskola“ folyó év április hó 1-én megnyílik. Ez iskola célja: székely és csángó földmívelő ifjakat a mezőgazdaság minden ágában kizárólag gyakorlatilag kiképezni, hogy képesek legyenek saját kis gazdaságukat okszerűen kezelni, vagy pedig hogy nagyobb gazdaságban mint munkafelügyelő, munkavezető stb. nyerhessenek alkalmazást. A felvett rendes növendékek a teljes ingyenes oktatáson kívül díjtalanul kapnak az iskolában teljes ellátást azaz lakást, élelmezést, fűtést, világítást, mosást; betegség esetén orvoslást; díjtalanul kapják a tan- és a szükséges gazdasági eszközöket s ezenkívül minden növendék szorgalmához képest a tanfolyam alatt bizonyos összeg keresésére képesítettik.

A tanfolyam két éves. — A két éves tanfolyam végén egy éves póttanfolyam kezdődik, melybe oly jól végzett tanulók léphetnek be, kik vagy a kertészetből vagy az erdőszetből kívánnak alaposabb kiképzést nyerni. Ezekért a birtokos, ki őket az ezen folyamba lépésekor már szolgálatába veszi, fizet 148 frtot, ebből 100 frtot az ellátásukra visszatart az iskola, 48 frt pedig ruházatukra fordítatik; az utóbbi összegből a fennmaradó pénz a növendék távozásakor megkapja.

Felvételük folyó év április hó 1-én 16 ingyenes és 4 künnlakó növendék, kiket a „Gróf Kun

Kocsárd székely földmives iskola igazgatósága czímen f. évi márczius hó 5-ig Algyógyra beküldött pályázataikra az E. M. K. E. Igazgató választmánya vesz föl s a felvételtől vagy elutasításáról f. évi márczius 20-ig értesít.

A pályázat feltételei a következők:

1. Az iskolába ingyenes növendékekül 21—25 év között a földmives osztályhoz tartozó, katonakötelezettségüknek eleget tett, a m. kir. honvédséghez besorozott, — avagy hadmentes székely és csángó ifjak fogadtatnak be, a kik Háromszék-, Csik-, Udvarhely, Maros-Tordamegyei, illetve csángó községi illetőségek.

2. Az Algyógyra a jelzett határidőig, u. m. f. évi márczius hó 5-ig benyújtandó folyamodványhoz csatolandó:

- a) keresztlevél,
- b) iskolai bizonyítvány, hogy az illető irni, olvasni tud,
- c) pályázó vagyoni állapotáról szóló hiteles bizonyítvány, vagyontalanság esetén szegénységi bizonyítvány,
- d) illetőségi bizonyítvány,
- e) orvosi bizonyítvány arról, hogy a pályázó egészséges és a mezőgazdasági munkát elbíró testalkatu, trachomában vagy luesben nem szenved, védhimlővel sikeresen újraltatott, vagy hogy a legutóbbi 5 év alatt valóságos himlőt állott ki, esetleg, hogy a törvény értelmében föl van mentve a beoltás kötelezettsége alól. (A védhimlőre vonatkozó bizonyítvány híján a növendéket belépéskor az iskola orvosa újra beoltja.
- f) Erkölcsei bizonyítvány, s ha az illető 3 korosztályt kiszolgált katoná, a katonai igazolvány is.
- g) Kiskorúság esetében szülei avagy gyámi engedélyről szóló nyilatkozat, hogy az illető az iskolába beléphet.
- h) Feleséges növendék, ha feleségét illetve gyermekeit Algyógyra hozza, ki kell mutatnia, hogy mi módon tudja felesége fenntartania magát.

A befogadandó tanulónak belépése alkalmával egy ünneplő, egy hétköznapi, azaz a munkába való felöltő ruhával, egy kalappal, daróc zekével, vagy ködmennel két pár fehérneművel, lábbelivel, 2 kötényvel és 2 törölközővel kell birnia. Az iméntiből hiányzó fehérnemű, vagy öltözködarabokat az igazgató tanító a szobába helyezkedés előtt a befogadottal együtt beszereztesse, esetleg számára későbbi munkakeresményének terhére előlegül bevásárolja.

A fölvetett és belépő növendék kötelezi magát: hogy hű lesz királyához, a magyar alkotmányhoz, utolsó lehelletéig magyar marad és a magyarság érdekeit minden erejéből előmozdítandja; hogy tiszteltető, szorgalmas, szorgalmas lesz, — ki kötelezettségének mindenkor megfelel; — hogy a tanítási időt teljesen kitölti, mit ha elmulasztana, azaz ha engedély nélkül előbb távoznék, köteles a reá addig az E. M. K. E. által fordított költségeket pontosan akár egyszerre, akár az egyesület igazgató választmánya által engedélyezett részletekben visszatéríteni.

A bennlakó 16 növendéken felül a 4 künnlakó növendék lakásban, világitásban és fűtésben nem részesül, de élelmeztenek, ha minden hó 1 én 9 forintot fizetnek az iskolai igazgató kezéhez. E növendékek kötelezettségei a bennlakó növendékekkel egyenlő. A pályázaton világosan kiteendő, hogy bennlakó vagy künnlakó növendék ohajt-e az illető lenni.

Közhirre tétetik egyszersmind, hogy az erdélyi részek oly vármegyéi, melyek alapítványi helyül évente 150 frt fizetésére kötelezik magukat, ez alapítványra egy megfelelő korn, olvasni és írni tudó növendéket küldhetnek, a ki szintén a jelzett oktatásban és ellátásban részesül.

A pályázat eredményéről értesített, illetve fölvetett növendékek helyüket április 1-ig Algyógyon az iskola igazgatójánál való jelentkezéssel elfoglalni tartoznak.

Kolozsvárt, 1892. február 12.

Az Igazgató Választmány nevében:

Gróf Bethlen Gábor, elnök. Sindor József, t. alelnök, mint főtitkár.

LEVELEZÉS.

Bíróválasztás.

Csik-Szentkirály, 1892. febr. 20.

Bíróválasztás volt vagyis akart lenni Csik-Szentkirályon 1892. február 20-án. De mintán a főszolgabíró olyan három egyént jelölt, kik a lezajlott képviselőválasztások alkalmából viselkedésükkel ellenszenvet ébresztettek maguk iránt: egyetlen bíróválasztó polgár sem akadt, ki hajlandó lett volna szavazatával a jelöltek a választások alkalmával szerzett érdemeikért a bírói tisztelt megbizni s így habár sehol a világon szükségesebb nem volna, mint nálunk hogy mielőbb erélyes bíró állítsanak az elhanyagolt községi ügyek élére, — de mivel utóvégre is a bírónak nem egyes személyek, hanem a község érdekeit kell szolgálni, a bíróválasztás aligha fog addig sikerülni, míg a főszolgabíró a három között legalább egyet olyant nem jelöl, kiben a község választói megbizhatnak. — Más szóval itt a köz-

ségi vagyon kezelése nagyon siralmas lábon állván olyan bíró kell, kinek elég ellenőrkö lési ereje legyen éppen azzal szemben, kinek hivatalból lenne kötelessége ellenőrködni a községi vagyon kezelése fölött.

Ama jelöltökben, kik a választások alkalmával annyira kiviselték magukat, nem talál a község kellő biztosítékot. Megkezdte elégneni a személyes érdekek szolgálatából ránehezülő dicsőséget.

FARSANG.

A gyergyószentmiklósi kaszinó-bál.

Gyergyó-Szentmiklós, 1892. február 21.

A farsang napja már leáldozóban van s nálunk csak most kezdődtek meg a bálozások. A rövid sort a kaszinóbál nyitotta meg f. hó 20-án.

Az aranyszélű meghívón 30 rendezői név, élükön 3 elnökkel volt kitéve csábitónak. A 30 név hivatalos lett volna felpezdíteni a vért, megdobbantani a szivecskéket, megnyerni a mamák s papák hajlandóságát, s a mi legfőbb, biztosítani a hölgyközönséget, hogy 30 bátor és jövéru harcra fog küzdeni a parketten a kaszinóbál régi jó híreért és dicsőségéért.

De a rendezőknek talán fele sem jelent meg, s a várt publikum is csak felerészben ment el.

Máskor mindez máskép volt. — Nem volt a meghívón a rendezők legiója s volt báli közönség, mert vonzott a valódi vidámság az ő egyszerű s mégis kedves külsejével.

A mostani bál után azt mondják sokan, hogy kaszinóbálunknak csak multja van, de jövője nincs. Igaz, hogy a multa gyönyörrel gondol vissza mindenki, mert hajdanában olyan volt a bál, mint a természet leánya. Vidám, pajzán, a lelkében s szivében volt a csillogó fény s gazdagság.

De hát persze az idő nagyot fordult! A csillogás, a fény, a gyöngy a szivekből egyszerre csak ruhára s frizurára került. Az idő kilopkotta belőlül a dísz s ráarkta a külsőre. A természetes leányból divathölgy lett, eltelve azon gondattal, hogy neve, rangja így kívánja azt. Lett tehát sleppes bál; a sleppnek pedig nagy és kényelmes hely kell és sokakat kiséper a teremből.

Persze, tán némelyek elrejtik bálunk néptelenségének valódi okát s azt mondják, hogy a járvány, több s általában a társadalom deprimált hangulata mindeuuk az okozója.

Bármint legyen is, elég az hozzá, elteltek a régi szép napok! Ma már a hegedű is inkább sir a bálban, mint örvend. Nótája itt is az lett:

„Nem úgy van most, mint volt régen!”

Csak egy-egy régi hurról száll el a régi nóta

Báli ruha, frizura
Ne legyen ép hajnalra,
Mert ezzel most ki törődik,
Zene, tánc azól kivirradtgi.

Hát a régi hur visszacsallja a régi jó időt.

Kaszinónk idei bálján 18 pár tánczolta az első és második négyest, a harmadikat 12. Éjfélkor már oszlani kezdett a publikum.

Ott voltak: Csiky Dénesné, Demeter Domokosné, Giacomuzzi Baptisztné, Jakab Józsefné, Jakabfi Bogdáné, Lázár Menyhértné, Lukácsfy Zakiné, dr. Szentpéteri Kristófné, Vákár Lászlóné, Czárán Berta, Eránosz nővérek, Felér Véri, Görög Rebi, Karácson Linka, Lieb Ida, Medgyesy Vilma.

A bál sajtóságát méltatva, el kell ismernünk, hogy az szép, elegáns és fényes volt, de csak eu miniature. A kisszámú közönség éjfélig vidáman mulatott. A hölgyek igen csinos tánczrendet kaptak a rendezősegtől.

A deficiten nem töprenkedtek a rendezők, azt a mellényzebből is kivágyak, csak legalább kétannyi lett volna a közönség. — Ohajtandó is, hogy senki se maradjon el a „tündéri éjszaka”-ról s ezt jövőre ilyenformán kell rendezni; mert talán sokan nem is gyanítják, hogy minő nagy érdekek piacza egy „tündéri éjszaka.” Minő kedves és fontos viszonyok kezdődnek, szövődnek és fejlődnek ilyenkor, melyek egész jövő fölött határoznak. Hadd találkozzék minél több rokonszív, hadd kapjon kedvet a házasságra minél több ifju és agg legény!

Bizton hisszük, hogy úgy lesz jövőre is, mint volt régen s az én ifju barátom is, ki már erősen elhatározta, hogy megházasodik, de szerencsétlenségére valamely apának s valamely epedő szivecskének a bál előtt véletlenül meglátva a boltban, amint egy bátra készülő menyecske csupán a báli ruha kelméért kilencz ropogós tizest tett le a pudlira, ijedtében felfogadta, hogy nem házasodik meg; mondok, bizton hiszem, hogy jövőre éppen az hozza meg neki s talán még sok másnak a kedvét a házasságra, a mi elvette. És én előre is gratulálok a köteendő frigyekhez. *Krónikás.*

KÜLÖNFÉLÉK.

— Adakozás a madéfalvi emlék-alap javára. Csiksomlyóról nevezett czélra 3 frtot küldtek lapunk kiadóhivatalához. Ezen összeget az ottani főgimnázium V. osztályának minden szépért és nemesért lelkesülmi tudó növendékei adták ösz-

sze. Itt közöljük a derék ifjak névsorát: Nagy István 33 kr, Wellman Géza 30 kr, Csizsér Imre és Gencsi István 20—20 krt, Bedő Joachim 15 kr, Sántha András 12 kr, Bálint Vilmos, Cziko István, Drágos Arisztides, Ferencz Gyula, Gergő Lajos, Glósz Ernő, Kászoni Alajos, Kovács Zsigmond, Mihály Máttyás, Pál Alajos, Prékup Sándor, Simon Rezső, Sándor Gyula, Sipos Károly, Wéger János és Zándor Károly 10—10 kr. — Csik-Szentdomokosról Kedves István a nevezett czélra 1 frtot juttatott kezünkhöz. A nemes szívű adakozók fogadják a szent ügy nevében legszívelesebb köszönetünket. Eddigi gyűjtésünk fő összege: 319 frt 61 kr. azaz háromszáztizenkilencz forint és 61 kr.

— Kinevezés. Dr. Balás Endre gyulafehérvári theologiai tanár az ottani papnövelő intézet alkormányzójává nevezetett ki. Sok szerencsét a jól megérdemelt előléptetéshez!

— Állami segély. A csikmegyei Olt-szabályozó társulat részére a földmivelési miniszter 2000 forint állami segélyt utalványozott ki a felmerülő költségek részben való fedezésére. A segély az érdekelt birtokosság körében nagy örömet okozott, mert tetemesen le fogja szállítani a járulékokat, melyek már eddig is holdanként közel 7 forintra rögtek.

— Uj körlelkész. A csikmegyei ev. ref. körlelkészcsikszerepai állomására az ev. ref. egyház főhatósága által Bitay Béla brassói másod lelkész nevezetett ki. Az új lelkész állomását még e hét folyamán elfoglalja s beigtatása nagy valószínűséggel a jövő hó első vasárnapján fog megtartatni.

— Jótékonyág. Az országos „Vereskereszt” egyesület helybeli fiókja e hó elején 3 segélyezésre méltó szegénynek 5—5 forintot, tehát 15 forintot utalványozott ki. Ezen kívül 30 forintnyi összegből ruhanevelőket vásárolt 19 szegényebb sorsu iskolás és óvólas gyermeknek. A nemes tett önmagában leli meg jutalmát és nem szorul dicséretre, ennek daczára örömlőknek adunk kifejezést, hogy ezen jótékonyczélu egyesület a helybeli szegények gyámolítását is felvette programjába.

— A polgári olvasókör mulatsága. A helybeli „Polgári Olvasó Kör” márczius hó első napján a városháza nagytermében és mellékhelyiségeiben zártkörű táncmulatságot rendez. A mulatság tiszta jövedelméből a kör könyvtárát fogják gyarapítani. Belépő díj: Személyjegy 50 kr, családjegy 1 frt. A jótékony czél előmozdítására felülfizetések is szívesen fogadtatnak. A mulatságot, melylyel a farsang itt minálunk valószínűleg befejeztetik, ajánljuk az érdeklődő közönség figyelmébe.

— Szomorú végű táncmulatság. A csiktaploczai véres verekedésnek, melyről a fentebbi czim alatt lapunk mult számában megemlékeztünk, második áldozata Kócsis András is 4 napi kínos vonaglás után, e hó 17-ére virradólag kisenvedett. A két meggyilkolt testvért e hó 18-án helyezték öröknyugalomra közrészvét mellett. A fő-fő büűös Imre István — daczára a csendőrség előtt tett beismerő vallomásának — büűt — a mint értesültünk — a legnagyobb arcátlanossággal tagadja. A megérdemelt büűtetést azonban aligha fogja kikerülni, mintán társai egyértelműleg rábizonyítanak.

— Tanítógyűlés. A gyergyói róm. kath. tanítóegyesület márczius 3-án Ditróban a népiskolánál tartja második rendes közgyűlését.

— A vigyázatlan pénzügyőr. Folyó hó 19-én a helybeli pénzügyőri laktanyában egy valószínűleg ujoncz pénzügyőr a biztos fegyverét tisztogatta. — A fegyver tisztogatás közben elsült s az éppen véletlenül arra járó szakácsné sulyosan megsebesítette. A szakácsné a kórházban fekszik, a vigyázatlan pénzügyőr retteg a következményektől.

— A rakoncátlan taploczaiak. A csiktaploczai lakosság egyrészt, úgy látszik, megszállotta a gonosz szellem. Még a mult hó 14-én elkövetett kettős gyilkosság által okozott rémület és közmegebotránkozás jó formán le sem csilapult s már is ujjab kihágásokról és rakoncátlanokadásokról veszünk tudósítást. S z a s z Károlyt a csiksomlyói gimnázium derék tanárát e hó 16-án Csik-Taplocza végénél megtámadták. Hogy tényleg nem bántalmaztatott, azt csak az illető lélekjelenlétének és nála levő fegyverének köszönheti. A fegyver megpillantása leütötte a támadók tüzét s így Szász Károly tanár egy bórrel menekülhetett. A rakoncátlanokadókát ajánljuk az illetékes főszolgabíró ur figyelmébe.

— A kászonalitzi bál. A mint minket onnan értesitenek, igen jól sikerült táncmulatság folyt le e hó 20-án Kászon-Altizben. A szépen feldiszipált báltermet igen nagyszámú közönség töltötte meg; ott volt a régi Kászonszéknek színe, java. Jó muzsika mellett tulcsapangó kedvvel rakták a tánczot. A négyeseket 50—60 pár tánczolta. A tánczoló közönség a hajnali órákban oszlott szét, a kik nem tánczoltak, azok még jobban kitarítottak, mert még késő délelőtt is énekelgették a kedvencz nótát: „Ej, haj! göndör a babám.” A rendezőség és Balási Lajos (csikszerepai jegyző) tánczrendező gratulálhatnak maguknak. Így írja ezeket Kontorás, ki egyébiránt a tudósításért szavatol.

Farsangi mulatságok Gyergyóban. Gyergyó-Szent-Miklóson a kereskedői kör f. hó 27-én tartja meg bálját, melynek nagyobb sikere végett a buzgó rendezők azon fáradoznak, hogy többen jelmezen is vegyenek részt. A fiatalok bálja hushagyókedden; — a tüzoltók népies táncmulatsága pedig 27-én lesz, melyet a községház nagytermében fognak megtartani. — A gyergyó-ditrói olvasókör az iskola-épületben f. hó 27-én saját pénztára gyarapítására zártkörű táncestetélyt rendez. Belépti-díj: személyjegye 1 frt, családjegy 3 frt. A mulatság sikerét biztosítják a rendezőség élén állók nevei.

Melyik olcsóbb? Ezt kérdezi a legtöbb ember, midőn valamit venni szándékozik. Ezt a kérdést teszi fel magának igen sok gazda is a vetés idejének közeledtével, mielőtt a szükséges magot megrendeli. Lapunk nagyszámu gazdaolvatói iránt való figyelemből szivesen szolgálunk e kérdésre felelettel, mely csak úgy szólhat, hogy a legolcsóbb az, a mi legjobb, mert minél jobb a mag, annál jobb termést ad. A ki tehát olcsón akar venni, az olyan czéghöz forduljon, a mely a legjobb árút szállítja. Ilyen czégek ismerjük Mauthner Ödön magkereskedőt Budapesten, a kinek nevét különben az ország határain túl is jól ismerik s a kinek üzlete éppen feltétlen megbízhatóságánál fogva minden irányban oly nagy mértékben kiterjedt, hogy méltán sorolhatjuk az 6- és újvilág legelsőrangú magkereskedéseivel egy osztályba. Magvainak feltétlen megbízhatóságáról magunk is többször meggyőződve, szivesen ajánljuk a tavaszi vetés közeledtével a termelő közönség figyelmébe.

Szerkesztői üzenetek:

P. J. urnak. A küldöttet köszönjük és a mint tetszik látni már fel is használtuk. Igért közremunkálását szivesen fogadjuk s tisztelettel kérjük, hogy jövőre nézve az irandó cikkek hosszúságának megállapítása cz. jából — méltóztatnék tekintetbe venni lapunk tér- és időbeli korlátozottságát s lehetőleg ez szolgájon zsinormértékül.

Cs. B. urnak. A meglehetősen idegen hangzású névben a betűket többféle módon kombináltuk, de a valódira nem tudunk rájönni. Más alkalommal a kísérő levelet tessék saját nevével alájegyezni. Mi szerfelett diskrétek vagyunk, tehát a rólástól nem kell tartani. Különben is munkatársainkat szeretjük ismerni. A verset átszámraztatjuk szépirodalmi mellékletünk vezetőjének, annak sorsáról ő fog intézkedni. A prózát később talán fel fogjuk használni, ha majd egy alkalmas czímet találunk, miután a dolgozat homlokáról ut közben lekopott, vagy a mi valószínűbb talán oda se íródott.

T. S. Az előfizetés akkor sem lesz késő. A rejtvényeket a szépirodalmi melléklet vezetője vette kezébe. Ha beválik: közölni fogjuk. De türelmet kérünk, mert ezen fajtaból rengeteg anyag áll rendelkezésünkre.

B. P. Az előbbi üzenetet tessék megszívlelni.

Cs. P. urnak. Megkaptuk. Törzské miatt csak jövő számban adhatjuk.

A kis lutri húzása

Brünn, 1892. február 17.

25. 83. 50. 71. 21.

HIRDETMÉNY.

Gyergyó-Borszék községében, saját tulajdonomat képező lakházat, udvarral és jól bekerített veteményes kerttel és egy holdon felüli kaszáló területtel

örökáron eladni

szándékozom és pedig a legjutányosabb áron 2000 frt azaz kétezer forinton.

A nevezett birtok a Ditróból kijövő út és az oláhtopliczai út között fekszik. A 18 méter hosszú kőalapon épült faház teljesen jókarban van; alatta 4 osztály kőpinczével. Az épület jó forgalmu helyen lévén s így alkalmas kereskedelmi helyiségnek is megfelel.

Venni szándékozók alóliirt tulajdonosnál bővebb felvilágosítást nyerhetnek s vele az egyezséget is megkötthetik, a minek megtörténte után a lakás azonnal a vevő rendelkezésére bocsátatik. A ház eladása családi okok miatt történik, a mely okokat kívánatra a vevővel bővebben is közlök.

Gyergyó-Borszék, 1892. január 28-án.

(3-3)

Molnár András,
birtok-tulajdonos.

H I R D E T M É N Y.

Gyergyó Ditró r. kath. egyházközség tanácsa közlésezi, hogy a (Csikmegye) Gyergyó-Ditró község határán fekvő „Ti-

nóva" őserdőből templomépítésre kiszakított 949-58 katasztrális hold erdőterületi kereskedelmi fenyőfáit 1892. márczius 10-én d. u. órákor az iskolaépület nagytermében másodsor is árverezés alá bocsátja az 1891. decz. 17-én sikertelenül megtartott árverezés feltételeinek föntartásával.

Felhívjuk árverezni szándékozókot, hogy zárt ajánlóleveleiket 5000 forint bánatpénnel csatolása mellett 1892. márczius 10-én d. u 3 óráig alattirt elnökséghez adják be.

Az árverezés részletes föltételei és az eladás tárgyát képező erdőtáblák szakszerű rajzai a plebánia irodájában betekinthetők.

A feltételek kívánatra egyeseknek is megküldetnek.

Gyergyó-Ditró, 1892. febr. 18.

Az egyháztanács nevében:

Takó János s. k., Köllő János, s. k.,
egyháztanács-elnök. egyháztanács-jegyző.

Sz 3365—1891. tikkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi királyi járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gyergyószentmiklósi Hitelintézet részvénytársaság végrehajtatónak gyergyóújfalvi Ambrus Péter végrehajtást szenvedő elleni 250 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság) területén levő, Gyergyó-Ujfalu község határán fekvő a gyóújfalvi 1317. sztkvben A. 1-5. rdsz. 379, 381 $\frac{1}{2}$, 383 $\frac{1}{2}$, 383 $\frac{1}{3}$, 385. és 387. hrszámokra 442 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi márczius hó 29 ik napján d. u. 9 órákor Gyergyó-Ujfalu község hivatalos házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az

1881. LX. tcz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1891. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szauályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1891. évi decz. hó 25-ik napján.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóságtól.

Köllő Ignác,
kir. aljbíró.

Sz. 4266—1891. ttkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy csikmadéfalvi végrehajtatónak Román Jánosnak odavaló Juhász Áron végrehajtást szenvedő elleni 29 frt 71 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő Csik-Madéfalva község határán fekvő, s az árverési hirdetményben megnevezett ingatlanokra az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi április hó 14-ik napján délelőtti 9 órákor Csik-Madéfalva község házánál tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság.

Csikszeredában, 1891. évi november 18-án.

Szacsvay Imre,
kir. tvszéki bíró.

É R T E S Í T É S.

A KÉZDIVÁSÁRHELYI TAKARÉKPÉNZTÁR

értesíti a nagy közönséget, hogy

regále-kötvényeket és utalványokat

v á s á r ó l,

vagy a

kötvények és utalványok eladását

előnyös összeköttetéseinél fogva jutányos árban közvetíti.

(2-5)

AZ IGAZGATÓSÁG.

M E G H I V Ó.

A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézetével szövetséges Gyergyói Első Mezőgazdasági Előleg-egylet mint szövetkezet"

VII. évi rendes közgyűlését

f. év márczius 10-én csütörtökön d. e. 9 órákor Ditróban, az iskola épület nagytermében tartja meg, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak

A tanácskozás tárgyai:

- 1) Igazgatósági jelentés az 1891. évi üzlet eredményről.
- 2) Felügyelő bizottsági jelentés.
- 3) Felterjesztett zárszámadások felülvizsgálása és a felmentvény megadása.
- 4) Felügyelő bizottság választása.)*
- 5) Indítványok.**)

*) 33. §. A közgyűlésen minden egyleti tagot, — tekintet nélkül üzlet-részeinek számára — egy szavazat illet. Szavazatok akár személyesen, akár pedig valamely erre meghatalmazott egyleti tag által gyakorolhatók, azonban minden egyes egyleti tag csakis egy megbízást fogadhat el. Választásoknál és személyt illető kérdésekben öt egyleti tag kívánatára titkos szavazásnak van helye egyébként a szavazás nyiltan történik.

**) 34. §. A. az igazgatóság és felügyelő bizottság javaslatai, valamint bármely egyleti tag indítványa, ha a közgyűlést megelőzőleg 14 nappal az igazgatóságnak írásban beadattak.

Gyergyó-Ditró, 1892. február hó 14-én.

AZ IGAZGATÓSÁG.